

köse bucak Dünya

www.kosebucakdunyadergisi.com.tr

mart - nisan 2026 - sayı: 83 fiyatı: 250 tl

ISSN 1301-7687
771301768007

► Maskat ► Diecast ► Kelebekler Vadisi ► Norveç ► Hayat Ağacı ► Konya'da Bisiklet Turizmi

Gizli Kahramanınız™

444 42 29 • konyaenerji.com.tr

Selçuklu

HAYALİNİZDEKİ TATİLİ TEK NOKTADAN PLANLAYIN

COMO GÖLÜ

turkishairlinesholidays.com

TÜRK HAVA YOLLARI
GÜVENCESİYLE

EKSTRA
MİL

OTEL
REZERVASYON

ÜCRETSİZ İADE
GARANTİSİ

TURKISH AIRLINES

HOLIDAYS

TÜRK MİSAFİRPERVERLİĞİNDEN İLHAM ALINDI.

Enerjimiz, desteğimiz, inancımız sizinle.

Konya Enerji,
FIFA Dünya Kupası yolculuđunda
A Milli Futbol Takımımıza başarılar diler.

Köse Bucak Dünya Dergisi T.C. yasalarına uygun olarak yayımlanmaktadır. Derginin isim ve yayın hakkı Ali Sami Palaz'a aittir. Dergide yayımlanan yazı, fotoğraf ve konuların her hakkı saklıdır. İzinsiz, kaynak gösterilerek dahi alıntı yapılamaz. Yayımlanan ilanların sorumluluğu ilan verenlere aittir. Dergimizde yayımlanan makale ve yazılarda ki görüşler yazarına aittir. B.T. Nisan 2026 İki Aylık Yayın

ALİ SAMİ PALAZ

alisamipalaz@gmail.com

EDITÖRDEN

SEYAHAT ÖZGÜRLÜĞÜ

SOSYAL MEDYA SAZANLIĞI

Eskiden “yol bizi nereye götürürse” oraya giderdik, içimizde keşif arzusu olurdu. Şimdilerde ise sosyal medyanın bize dayattığı dünyanın dört bir yanındaki belirli popüler noktalara akın ediyoruz. Keşif arzusu, yerini telefonumuzun ekranındaki bir kadrâjı onaylatma mesaisine bıraktı. Nereye gideceğimize, ne yiyeceğimize ve hatta neyi “güzel” bulacağımıza artık biz değil, beğeni sayıları ve yapay zekâ algoritmaları karar veriyor. Böylece her birimiz birer dijital köleye dönüşüyoruz.

FARELİ KÖYÜN KAVALCISI VE DİJİTAL KAVALCILAR

Bu durumu anlatmak için Farelî Köyün Kavalcısından daha iyi bir örnek bulamazdım. Modern dünya adeta devasa bir “Farelî Köyün Kavalcısı” masalına dönüştü. Elindeki akıllı telefonuyla birer dijital kavalcıya dönüşen influencerlar ve fenomenler, o sihirli filtrelerin ve algoritmaların ezgilerini çalmaya başladığında; binlerce insan neyi, neden takip ettiğini sorgulamadan peşlerine takılıyor. Masaldaki farelerin büyüğü melodiyle nehre sürüklemesi gibi günümüz sosyal medya sazanları da dijital okyanusta yitip gidiyor.

Bu sazanlık hali bizi sadece mekânlarla sınırlamıyor; damaklarımızı da esir alıyor. Bir restoranın önündeki kilometrelerce uzanan kuyruk, artık o yemeğin lezzetinden çok, mekânın “etiketlenebilir” olma gücünü temsil ediyor. Sırf popüler bir kare yakalamak için saatlerce bekleyen kitleler, hemen yan sokaktaki gerçek bir ustanın elinden çıkan lezzetleri ıskalıyor. Bu bize midenin açlığından ziyade egonun onaylanma açlığının olduğunu gösteriyor.

Başka bir editör yazımda turist ile gezgin arasında ki farkı yazmıştım. İkisi arasında ki farkı bu konuya uyarlayacak olsam şöyle derdim. Turist ekranda gördüğü kareyi onaylatmaya gider, gezgin ise o karenin dışında ki hayatı yaşamaya. Unutmayın seyahat bir başkasına “ben oradaydım” kanıtı sunmak için değil, “ben bunu hissettim” diyebilmek için yapılır. Gezmek artık bir ‘deneyim’ değil, bir ‘içerik üretme mesaisi’ haline geldi.

Dijital kölelikten kurtulmak istiyorsan, bir şekilde sana yutturulmuş sahte yerler yerine, asıl olan yerlere git. Unutma popüler olan çoğu zaman illüzyondur. Az bilinen ise hakikat.

NOT: Dünyada popüler sıkıcı yerler yerine, alternatif olarak aynı ülkede daha hayret verici, daha güzel nerelere gidebilirsiniz? Bunu örnekleriyle <https://www.kosebucakdunyadergisi.com.tr/Editör-bölümünden-okuyabilirsiniz>.

NOT 2:

Neden “Sazanlık”Yapıyoruz?

Sosyal medya bizi FOMO (bir şeyleri kaçırma korkusu) ile tetikliyor. Kısaca anlatmak gerekirse, insanların hayatında olup bitenleri kaçırdığını düşünerek huzursuzluk, ek-siklik ya da geri kalmışlık hissi yaşatması. ‘Herkes bir şeyler yapıyor ben yapamıyorum’ düşüncesi. Ayrıca benim hayatım neden böyle değil’ düşüncesi...

Gülümseyişle...

YouTube : Köşe Bucak Dünya

YouTube : Ali Sami Palaz

YILDIZIMIZ GÖKLERDE

Filomuza kattığımız her yeni uçakla ay yıldızlı bayrağımızı
gökyüzünde daha yükseklerle taşıyoruz.

TURKISH AIRLINES

İÇİNDEKİLER

10
MASKAT

20
DIECAST

28
KELEBEKLER
VADİSİ

34
NORVEÇ

42
HAYAT AĞACI

48
KONYA'DA
BİSİKLET
TURİZMİ

52
LYSTRA
ANTİK KENTİ

56
KEUKENHOF

60
PORTFOLYO

TÜRKİYE'NİN EN İYİ MUHAFAZAKAR AİLE OTELİ (QUALITY MANAGEMENT)

Bera Alanya Otel 20. kuruluş yılında
kapılarını misafirlerine açıyor!

Bera **Alanya**

Konaklı Mah. Kuyumcu Cad. No:12 Alanya / Antalya
alanya.bera.com.tr | +90 (242) 510 05 00

 [alanyaberaotel](https://www.instagram.com/alanyaberaotel) [beraalanyaotel](https://www.facebook.com/beraalanyaotel) [beraalanyaotel](https://twitter.com/beraalanyaotel) [beraalanyaotel](https://www.linkedin.com/company/beraalanyaotel) [beraalanyaotel](https://www.youtube.com/beraalanyaotel)

BİR KARE HAYAT

Fotoğraf: A.S.P.

Kanguruyu memleketine (Avustralya) götürmek ciddi bir iştir. Önce sağlam bir uyku gerekir.

KALİTELİ ENERJİ

KALİTELİ HİZMET

4448186

meramedas

MEDAŞ
MERAM ELEKTRİK DAĞITIM A.Ş.

Benian Çulhaoğlu
Davranış Bilimleri Uzmanı

AŞKIM SEYAHAT

DÜNYAYI GEZERKEN BÜTÇENİ YÖNETMEK

Valizimi her hazırlamaya başladığımda çevremdekilerden aynı soruyu duyarım: "Bu kadar yeri nasıl geziyorsun, bütçe nasıl yetiyor?" İnsanlar seyahat etmenin ya çok pahalı ya da çok lüks olduğunu düşünüyor. Sosyal medyada görülen o kusursuz manzaralar, havuzlu oteller ve business class uçuşlar, seyahati ulaşılmaz bir hayal gibi gösteriyor. Oysa yıllar içinde şunu öğrendim: Seyahat bir para meselesinden çok, bir planlama ve öncelik meselesi. Çünkü yeni yerler görme özgürlüğü, iyi planlanmış bir bütçeyle başlıyor. Özgürlük çoğu zaman sınırsız harcamakta değil, bilinçli tercihler yapabilmekte saklı.

Kendime ilk sorduğum sorular şunlar olur: Nereye ve ne kadar süre ayıracaksın? Bu iki soru bütçenin temelini oluşturur. Çünkü on günlüğüne Roma'ya gitmekle bir ay boyunca Tayland'da sırt çantasıyla dolaşmak aynı bütçeyi gerektirmez. Avrupa şehirleri genellikle konaklama ve yeme-içme açısından daha pahalıdır; Güneydoğu Asya'da ise zaman uzadıkça günlük maliyet düşer. Uzun süreli seyahatlerde günlük harcama ortalaması daha dengeli olur; çünkü turist gibi değil, biraz daha yerel gibi yaşamaya başlarsınız. Bu yüzden ilk yaptığım şey, gideceğim yerin ortalama günlük harcama düzeyini araştırmak olur. Blog yazıları, gezgin deneyimleri ve yerel fiyatlar bana yol gösterir. Kendime net bir günlük limit koyarım. Bu sınır beni kısıtlamaz; aksine çerçeve çizer.

Seyahat bütçemi beş ana kaleme ayırıyorum: ulaşım, konaklama, yeme-içme, aktiviteler ve acil durum payı yani sürpriz gelişmeler. Bu ayırımı yapmak, harcamaları görünür kılar. Ulaşım genellikle en büyük giderdir. Uçak biletini ne kadar erken alırsam o kadar avantajlı olurum. Düşük maliyetli havayollarını takip eder, kampanyalardan yararlanmaya çalışırım. Tarihlerde esnek olmak, bütçenin kaderini değiştirir. Bazen bir gün erken ya da geç gitmek, aynı yolculuğu çok daha uygun hale getirebilir. Şehir içi ulaşımında ise toplu taşıma kartları

büyük tasarruf sağlar.

Konaklama ikinci büyük kalemdir. Artık şunu biliyorum: Her seyahatte otel konforuna ihtiyacım yok. Bazen bir hostel ya da guest house'da tanıştığım insanlar, beş yıldızlı bir otelden daha fazla hatıra bırakır. Ortak mutfakta yapılan bir sohbet, paylaşılan bir rota önerisi ya da birlikte keşfe çıkılan bir sokak, yolculuğun en unutulmaz anlarına dönüşebilir. Uzun süreli kalışlarda aylık kiralık daireler ekonomik olur ve insana bir mahalle duygusu kazandırır. Konum seçerken merkezin biraz dışında kalmak konaklama giderlerinde epey fark yaratır; tabii ki toplu taşıma ağırları güçlü ise. Böylece hem bütçemi korur hem de şehrin daha sakin yüzünü tanıma fırsatı bulurum.

Yeme-içme konusu ise tamamen alışkanlıkla ilgilidir. Her öğünü dışarıda yemek bütçeyi bozar. Benim kuralım basit: Günde bir öğün yerel bir restoranda, diğer öğün market alışverişi. Bu hem kültürü tatmamı sağlar hem de harcamayı dengeler. Bir akşam dışarıda yer, ertesi sabah kahvaltıyı marketten aldığım ürünlerle yaparım. Sokak lezzetleri de çoğu zaman hem uygun fiyatlı hem de otantik bir deneyim sunar. Böylece göreceğim yerlerden ödün vermem. Çünkü bütçeyi tamamen yemeğe harcamak yerine deneyimlere alan açmayı tercih ederim.

Aktiviteler ve giriş ücretleri çoğu zaman gözden kaçırılır. Oysa bir şehirde müze ve tarihi alanlar bütçeyi belirgin şekilde etkiler. Örneğin Colosseum bileti tek başına önemli bir tutar olabilir. Bu nedenle gitmeden önce hangi müzelere gerçekten girmek istediğinizi belirlemek gerekir. Hepsini görmek zorunda değilim; beni gerçekten heyecanlandıranları seçerim. Ücretsiz günler ve şehir kartları en önemli kurtarıcılardır. Ayrıca birçok şehrin ücretsiz yürüyüş turları vardır; rehberle bahşiş usulü çalışan bu sistem hem ekonomik hem öğreticidir. Bazen bir meydanda oturup insanları izlemek, dar sokaklarda

kaybolmak ya da bir parkta gün batımını seyretmek en değerli deneyimdir.

Ve en önemli kısım: acil durum payı. Toplam bütçemin en az yüzde onunu bu sürpriz gelişmelere ayırıyorum. Aksi takdirde kaçırılan bir tren, plan değişikliği ya da beklenmedik bir masraf moral bozucu olabilir. Bu pay, yolculuğun güvenlik ağıdır. İnsana psikolojik rahatlık verir. Çünkü seyahatte her şey planlandığı gibi gitmez; bazen spontane kararlar en güzel anıları yaratır ve bunun için esnek bir bütçe gerekir.

Bütçe yapmak gezi süresince rakamları takip etmek değildir. Çok daha önce başlar. Dışarıda içilen kahveler azalır, gereksiz alışverişler ertelenir. Küçük tasarruflar birikir ve bir süre sonra bir uçak biletine dönüşür. Ben seyahat için ayrı bir hesap kullanırım. Orada biriken para bana hedefimi hatırlatır. Harcamadığım her küçük miktar, zihnimde yeni bir rota demektir. Bu süreç aynı zamanda disiplin kazandırır.

Yıllar içinde şunu fark ettim: Seyahat pahalı değil, bilinçsiz seyahat pahalıdır. Bir akıllı telefon fiyatına haftalarca yolculuk yapılabilir. Önemli olan nerede kısıcağınızı, nerede cömert davranacağınızı bilmektir. Deneyime yatırım yapar, gösterişten vazgeçerseniz dünya sandığınızdan daha ulaşılabilir olur. Lüks her zaman konfor demek değildir; bazen en büyük konfor, özgürce hareket edebilmektir.

Sonuçta bütçe, hayallerin düşmanı değil; onların yol haritasıdır. Planladıkça özgürleşir, hesapyaptıkça cesaretlenirsiniz. Ve bir sabah, o biriktirdiğiniz rakam sizi yeni bir şehrin sokaklarına bırakır. O an anlarsınız ki mesele para değil, karar vermektir.

SAVATRA ANTİK KENTİ

“

Tarihin Sırlarına Karatay'da Tanık Ol

Karatay'da tarih yeniden **gün yüzüne** çıkıyor. **Binlerce yıllık geçmişe** sahip toprakların sırlarına burada yeniden **tanık olabilirsiniz** ve anadolunun gizemli geçmişine dair **en özel detayları** yakından görebilirsiniz.

”

Daha fazlasını keşfet

Visit
KARATAY
KONYA

www.visitkaratay.com

KARATAY
BELEDİYESİ

Hasan
KILCA
KARATAY BELEDİYE BAŞKANI

DENİZLE ÇÖL ARASINDA ZAMANSIZ BİR BAŞKENT

Yazı ve Fotoğraflar: **Benian Çulhaoğlu**

Maskat, Arap Yarımadası'nın doğusunda denize yaslanmış, hem geçmişi hem bugünü aynı ufukta buluşturan bir şehir. Aynı zamanda Umman'ın başkenti. Kasım ayında, yakıcı yaz sıcaklarının yerini ılıman bir esintiye bıraktığı günlerdi. Hava ne bunaltıcı ne de serindi; uzun yürüyüşler için idealdi. İlk andan itiba-

alışkın biri olarak Maskat'ın sakinliği bana lüks geldi. Burada hayat acele etmiyor; denizin dalgası, ezan sesi ve rüzgârın taşıdığı tuz kokusu günün temposunu belirliyor.

Şehrin silüetine hâkim olan yapılar, yüzyıllar öncesinden bugüne uzanan kaleler... Limanın iki yanında

Kalesi, 16. yüzyılda Portekizliler tarafından inşa edilmiş. Kayalık tepelerin üzerine konumlanan bu kaleler, denizden gelebilecek tehditlere karşı stratejik bir gözetleme noktasıymış. Taş duvarlarına dokunduğunuzda, yalnızca bir savunma yapısını değil, Umman'ın denizcilik tarihini de hissediyorsunuz. Tepeden baktığınızda, aşağıda uzanan limanda küçük balıkçı tekneleriyle büyük ticaret gemileri yan yana duruyor. Geçmiş ile bugünün aynı karede bulunduğu nadir manzaralardan biri.

Tarihin izini sürmeye devam ettiğimde yolum Bait Al Zubair Müzesi'ne düştü. Müze, Umman'ın geleneksel yaşamını anlatan güçlü bir hafızaya sahip. Cam vitrinlerde sergilenen hançerler, gümüş takılar, işlemeli kumaşlar ve el yazmaları; çöl ile deniz arasında şekillenmiş bir kültürün yansımaları. Özellikle gümüş işçiliğindeki zarafet ve detay, zanaatkârlığın bu topraklarda ne kadar köklü olduğunu gösteriyor. Müzenin avlusunda dolaşırken, yalnızca objeleri değil, o objelerin ardındaki hikâye-

ren şehrin dingin ritmi dikkatimi çekti. Gürültülü metropollerin telaşına

yükselen Al Jalali Kalesi ve Al Mirani

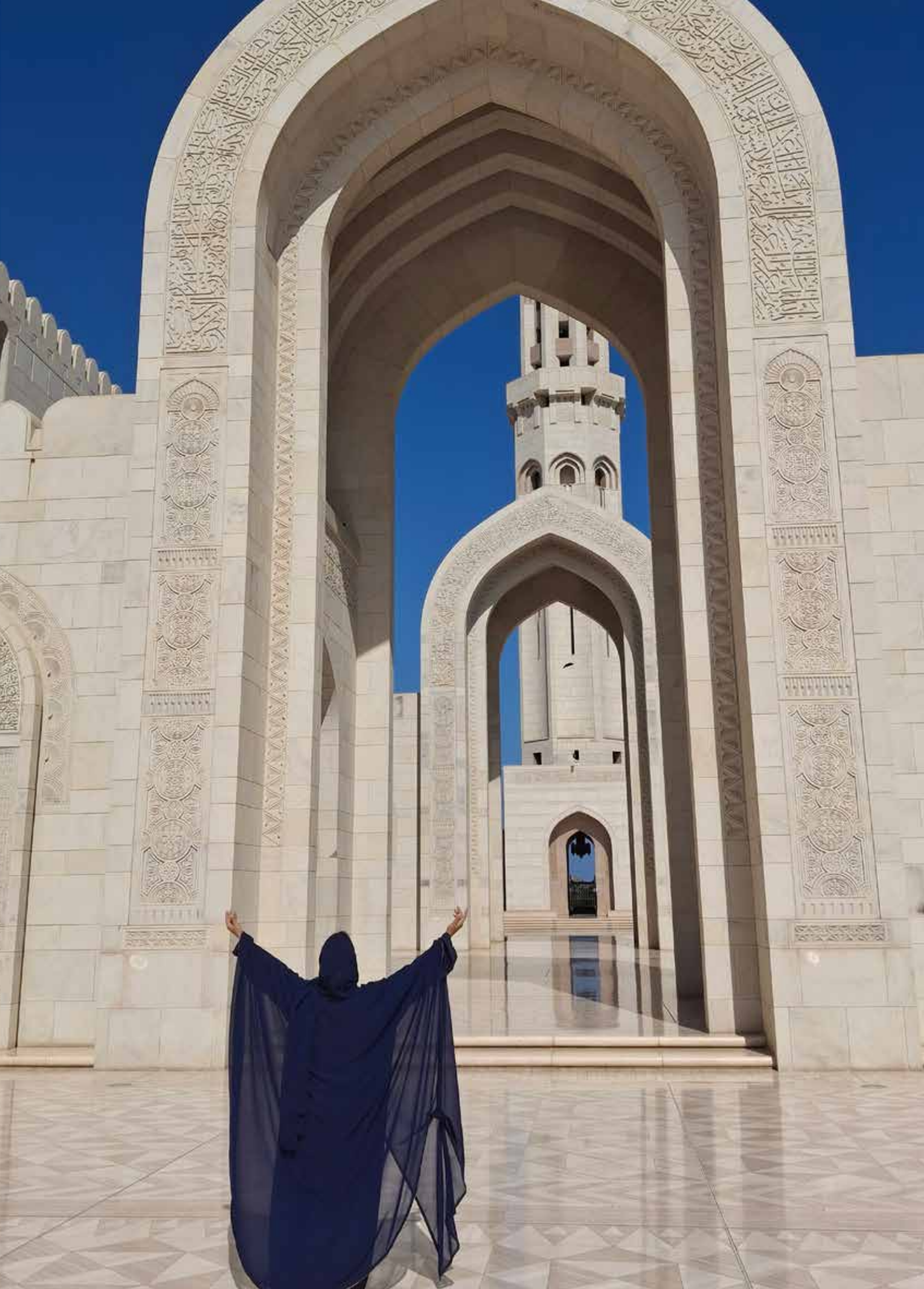
leri de düşünüyorsunuz: bir düğünde takılan takılar, bir savaşta taşınan silahlar, günlük yaşamda kullanılan kaplar... Hepsi yaşayan bir kültürün parçaları.

Maskat'ta mimari dikkat çekici bir sadeliğe sahip. Yüksek gökdelenler yerine alçak, beyaz tonların hâkim

olduğu yapılar var. Bu bilinçli tercih, şehrin silüetini koruyor. Modern yapılar bile geleneksel çizgilerden tamamen kopmuyor. Şehrin önemli simgelerinden Al Alam Sarayı, renkli sütunları ve simetrik mimarisiyle dikkat çekiyor. Sarayın bulunduğu meydan, geniş ve ferah bir alan; arka

planda kaleler yükselirken ön planda resmi bir zarafet hissediliyor. Biraz ileride uzanan Muttrah Corniche ise denizle kurulan ilişkinin en keyifli

noktası. Sahil boyunca yürürken, bir yanda dağlar diğer yanda Umman Körfezi size eşlik ediyor.

Şehrin kalbi ise kuşkusuz Muttrah Çarşısı. Dar sokaklara adım attığınız anda koku hafızanız devreye giriyor.

Baharat, tütsü ve oud esanslarının karışımı havada asılı duruyor. Küçük dükkânlarda safran, karanfil ve zencefil gibi aromatik baharatlar özenle sergilenmiş. Gümüş takılar cam tezgâhlarda parlıyor; renkli kumaşlar

tavanlardan sarkıyor. Pazarlık burada alışverişin doğal bir parçası. Satıcıyla kurulan kısa bir sohbet, alışverişti ticari bir eylemden çıkarıp kültürel bir etkileşime dönüştürüyor. Bir köşede

taze hurma ikram eden bir dükkân sahibi, başka bir köşede küçük fin-

canlarda kahve sunan bir esnaf... Çarşı, yalnızca alışveriş yapılan bir yer değil; yaşayan bir sahne gibi.

Maskat'ın sahil şeridi, şehrin ruhu- nu en iyi anlatan yerlerden biri. Gün batımında gökyüzü turuncu ve mor tonlara bürünürken deniz sakinleşiyor. Balıkçı tekneleri ağır ağır limana dönüyor. Sahil boyunca uzanan yürüyüş yollarında aileler, spor yapan

gençler ve fotoğraf çeken gezginler var. Kasım ayının yumuşak havası, açık alanlarda geçirilen zamanı daha da keyifli kılıyor. Deniz, bu şehir için yalnızca bir manzara değil; tarih boyunca ticaretin, geçimin ve kültürel etkileşimin kaynağı olmuş.

Yemek kültürü de bu coğrafyanın karakterini yansıtıyor. Baharat kullanımı dengeli ama belirgin. En çok

merak ettiğim lezzetlerden biri olan "shuwa", uzun süre toprak fırında pişirilen baharatlı etten oluşuyor. Yumuşak dokusu ve aroması, sabırlı bir pişirme geleneğinin ürünü. Deniz ürünleri ise son derece taze; ızgara balık ve karides sahil restoranlarında

sıkça tercih ediliyor. Yanında servis edilen pilavlar ve mezeler, yemeği zenginleştiriyor. Küçük fincanlarda sunulan kakuleli Arap kahvesi ve hurma ise neredeyse her sofranın tamamlayıcısı.

Maskat'ta geçirdiğim günler boyunca şunu hissettim: Bu şehir, insanı

gösterişle değil, dengeyle etkiliyor. Tarihî kaleleriyle geçmişini korurken, düzenli caddeleri ve sakin yaşamıyla bugünü huzurlu kılıyor. Çarşıdaki hareketlilikle sahildeki dinginlik arasında bir uyum var. Ne tamamen turistik bir vitrin ne de içine kapanık bir başkent... Maskat, ziyaretçisine kendini yavaş yavaş açan bir şehir.

Sabırla gezdiğinizde, sokaklarında kaybolduğunuzda ve denize karşı durup rüzgârı dinlediğinizde gerçek yüzünü gösteriyor. Ve o an anlıyorsunuz: Burası yalnızca bir başkent değil, geçmişle bugünün zarif bir buluşması.

Mexican Bowl

YENİ
LEZZET!

Meksika lezzeti Miss Mutfak'ta

REZERVASYON
323 64 77

miss
mutfak

ONLINE
MENÜ

DIECAST

MODELÇİLİK

Yazı ve Fotoğraflar: **Alposman Koparan**

Bir zamanlar koleksiyon denince insanların aklına öncelikle Pul (filateli) ve Para (nümizmatik) koleksiyonları gelirdi.

Zamanla insanlar sadece bu iki nesne ile yetinmeyip, farklı ve çağımızda bol bulunan birtakım eşyaları da toplamaya başladılar. Şapka, telefon kartı, kalem, anahtarlık vs. ya da daha varlıklı bir tabakaya hitap eden ve meşhur sanatkarların ellerinden çıkan yağlı resim tabloları veya gerçek klasik otomobiller.

Otomobil merakından dolayı yapılan bir hobi daha var ki, buna da "Diecast Model otomobil Koleksiyonculuğu" deniliyor, yani gerçeğine uygun olan ve minyatür otomobillerden oluşan bir koleksiyon.

Diecast, "Çinko Alüminyum" alaşımından oluşan metalik bir döküm malzemenin adı. Modellerin kaporta aksamında kullanılan bu malzeme, model arabaya gerçekçilik hissi veriyor. Metalin soğukluğu ve ağırlığı, gerçek araçlardaki hissi az da olsa koleksiyonere yaşatmasına neden oluyor.

Diecast'in tarihi, yaklaşık olarak 60 yıllık bir sürece dayanıyor. Ancak son 20 yıldır dünyada ve son 10 yıldır da Türkiye'de daha da popüler hale geldi. İnternetin yaygınlaşması, bu hobinin yaygınlaşmasının en büyük etkeni oldu. Çünkü insanlar dünyada hangi markaların modellerinin üretildiğini ve üreticilerin kimler olduğunu hızlı ve doğru bir şekilde öğrenme şansına sahip oluyorlar.

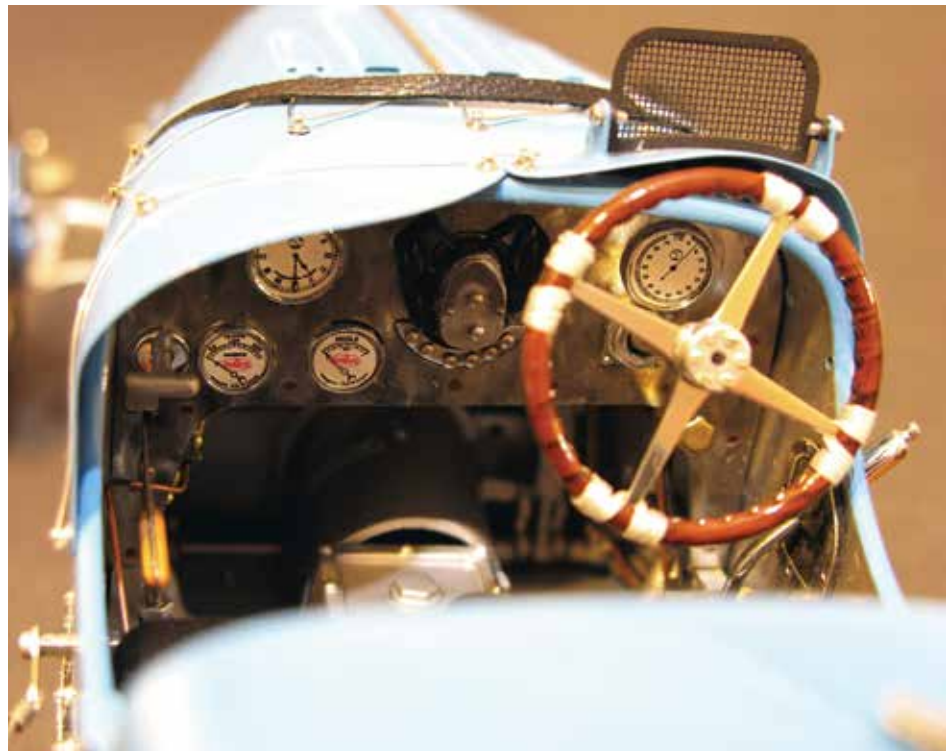
Türkiye'de sınırlı bir kitle tarafından yapılan bu hobi, zamanımıza kadar bazı nedenlerden dolayı tabiri caiz ise "gizli" yapılıyordu. Nedenlerine gelince; toplum tarafından "oyuncak" gözüyle bakılan model otomobillerin koleksiyonunu yapanlara çocuk gözüyle bakılması ve masraflı bir hobi olduğu için müsriflik damgası yeme korkusu gibi psikolojik nedenler.

Ancak son zamanlarda hem medyada hem de mağazalarda bu modellerin yer almaya başlamasıyla, bu hobi dalına artan merak sayesinde oyuncak toplama ve israf gibi yaftalamalar yavaşça kaybolmaya başladı. Ayrıca bu hobiyeye artan ilgiden dolayı bu modellere ödenen paralar artık insanın gözüne de fazla gözüküyor. Tüm bu önyargılar aslında Türkiye'deki oyuncak sektörünün de ne durumda olduğunu da ortaya

koymakta. İnsanlarımız zaten lüks oyuncakla karşı ön yargılı olduklarından, Diecast modelleri de haksız olarak oyuncak sınıfın-

da değerlendiriyorlar.

Bu hobi, özellikle belirli düzeyde maddi imkânlara sahip olan insanlara hitap etmekte

çünkü maddiyata dayalı bir meşgaledir. İyi bir Diecast modelin fiyatı ortalama 100 dolar civarında. Ancak genelleme yapacak olursak, Diecast modellerin fiyat aralıkları, kalite ve ölçeklerine göre 20 dolar ile 5000 dolar arasında değişmektedir. Popüler olan modellerin fiyat aralığı ise 70 -300 dolar arası.

Diecast modellerin ana kriterlerinden ilki, belli bir "ölçek sistematigine" tabi olmaları. Yani gerçek araçların ebatlarına sadık kalınarak, belli bir oranda küçültülmeleri, rastgele değil, belli bir oran dâhilinde olmala-

rıdır. En popüler ölçekler: 1/72, 1/43, 1/24, 1/18, 1/12 ölçeklerdir. Mesela 1/18 ölçek demek, orijinal aracın 18 kat küçültülmüş hali demektir. Bir "Mercedes CL63" 5065 mm ise; $5065/18 = 281$ mm, yani 28,1 cm gibi bir uzunluk çıkar.

Yani sonuç olarak her 1/18 ölçekli model, aynı uzunlukta olmaz, bilakis orijinal aracın ebatlarına sadık kalınarak ölçeklenip üretilir. Modellerdeki bir diğer kıstas, malzeme kalitesi ve detay derinliğidir. Detayın çok yoğun oluşu, onun çok değerli bir model olduğunu her zaman göstermez. Çünkü

eğer kullanılan malzeme kalitesi düşük ise, modelin kıymetini düşürür. Ayrıca bir modelin ölçeğinin büyük olması, onun parasal anlamda yüksek fiyatlı olacağı anlamına da gelmeyebilir. Çünkü daha küçük ölçekli olup, son derece detaylı ve kaliteli malzeme kullanılmış olan bir model, daha büyük olan ama daha az detaylı bir modelden daha kıymetlidir. Ayrıca ölçek küçüldükçe detay uygulaması da zorlaşacağı için, modelin fiyatı ve kıymeti artar. Çünkü işçilik zorlaşmaktadır.

Bir modelin değerini belirleyen temel kri-

terleri özetleyecek olursak; kaliteli ve detaylı olması, aynı zamanda az bulunur olması (sınırlı sayıda üretilmesi, anlamlı gün anısına üretilmesi vb.)

Türkiye'de Diecast modelcilik son zamanlarda epey popülerite kazanmış, otomobil merakı olan her yaştan insanların ilgi alanlarından birisi haline gelmiştir. Başta büyük kentler olmak üzere, modelcilerin bir araya gelerek modellerinin kritiğini yaptıkları ve

çeşitli paylaşımlarda bulundukları toplanmaları yapma ihtiyacı doğmaya başlamıştır. Bu nedenle belli zamanlarda modelciler bir araya gelip, eğer halka açık yerlerdeyseler çevredeki meraklı ve belki de alaycı bakışlara aldırmadan, modellerini arkadaşlarıyla paylaşmanın zevkini çıkartmakta, internet sitelerinde özellikle forumlarda modellerinin paylaşımlarını yapmakta, fotoğraflar ile bu hobinin keyfini çıkartmaktadırlar.

Bu nedenle belli zamanlarda modelciler bir araya gelip, eğer halka açık yerlerde iseler çevredeki meraklı ve belide alaycı bakışla hobinin keyfini çıkartmaktadırlar.

Bu hobi, aynı zamanda insanın görsel zevkine de hitap ettiği için modelciler, model-

lerinin iç ya da dış alanlarda fotoğraflarını çekerek aynı zamanda fotoğrafçılık yeteneklerini de geliştirmektedirler ve böylece fotoğrafçılık hobisini de uygulamaktadırlar.

Tabi ki her koleksiyon dalında olduğu gibi, bu koleksiyonculuğunda bir profesyonel tarafı vardır. Az sayıda üretilen, belirli gün veya da kutlamalara özel, sınırlı sayıda üretilen modellerin takibini ve koleksiyonlarını yapıp, bunların uluslararası değerlendirmesini yaparak, bir nevi "Diecast Borsası" oluşturan koleksiyonerler de rastlanmaktadır. İnternette bunlarla ilgili birçok site bulabilirsiniz. Ancak şunu unutmamak gerekir: Bu hobi, insanın iç dünyasına hitap etmektedir. Genel olarak bir kişi bu hobinin tadını amatör ruh ile yaptığında çıkarır. Çünkü bu

koleksiyon ile, günün stres ve yorgunluğunu atmak için, odasına ya da modellerinin olduğu yere çekilip modellerinin tozunu alabilir, yerlerini değiştirip başka bir sıra düzenine koyabilir, detaylarına tekrar göz atıp, ilerde koleksiyonuna katacağı yeni çıkan modelleri hayal ederek geçirir, ya da sevdiği araçların yakın vadede üretilmesini umut ederek stres atabilir. Tüm bu duygu ve meşgaleler, bu hobinin olmazsa olmazdır ve hemen hemen tüm koleksiyonerlerin ortak duygularını ifade eder.

Endüstriyel Operasyonlar için Dijital Platform: AVEVA

Tasarım, İşletme ve Optimizasyon Tek Ekosistemde

444 42 29

in knyendustrienerji
in knyendustri

KNY ENDÜSTRİ
ENERJİ SAN. VE TİC. A.Ş.

bilgi@knyendustri.com.tr

knyendustri.com.tr

VADİDEKİ HUZUR
KELEBEKLER
VADİSİ

Yazı ve Fotoğraflar: **Selim Atay**

Küçük bir çadırın içindeki sert matın üzerinde süren derin uykuyu dalga sesleri bölüyor. Sabah güneşi vadinin içine ulaşmamış; haliyle cehennem alevleri henüz çadıra sıçramamış. Gözlerin açılmasıyla kendimi ayakta buluyorum; modern şehirlerin "5 dakika daha lütfen" lafı hiç akla gel-

miyor. Denize girmek için çadırın fermuarını açıyorum, dışarı çıkınca ayaklarıma kumlar doluyor. Turkuaz mavisi deniz yıllardır beni tanıyormuş gibi "günaydın" diye sesleniyor sanki. Denizin serinliğini vücut içine alıyor, etrafta ise kimseler yok. Ne insanın üzerine gelen beton binalar, ne korna sesleri, ne de

bir yapaylık...

Modern yaşamın insanı delirten öğelerinin ulaşamadığı bu yerin adı Kelebekler Vadisi. Cennetten kopan bu vadiye ulaşmak için uzun bir otobüs yolculuğunun ardından Muğla'nın Fethiye ilçesinde soluğu alıyorum. Ölüdeniz minibüsleri sık aralıklarla hareket ediyor; bir tanesine kendimi atıp tatil müzesini seyrederek onların arasından geçiyorum. Halk pazarını andıran Ölüdeniz'in uzun plajındaki kalabalığı umursamadan "Kelebekler Vadisi" teknesini arıyor gözlerim. Vadiye karayolu ile ulaşmak mümkün değil, günde üç defa misafirleri vadiye getirip götüren tekneye adım attıktan sonra modern yaşam ve statülerle ayrılık başlıyor.

Dalgalar, devirip devirmemek arasında gidip geliyor bu küçük tekneyi. Ama diremiyor, tıpkı vadi gibi. Ticarileşen, popülerleşen ve tatilden çok pazar yerlerini andıran plajların aksine Kelebekler Vadisi; ayakta kalmaya çalışıyor. Ne elektrik, ne araba, ne bilgisayar ne de modern yaşamın bir başka unsuru... Vadiye uğramamış.

Üçgeni andıran vadinin etrafı 300 metreyi bulan yükseklikteki kayalıklarla yalıtılmış. Bu mekan birinci derece SİT alanı ilan edilmiş. Teknede göze çarpan bu ayrıntılar yaklaştıkça yerini çadırlara, biraz arkalarındaki

bungalovlara bırakıyor. Vadiyi diğer tatil mekanlarına bağlayan sadece deniz, kum ve güneş var. O mekânlardan ayıran ise huzur; şehrin keşmekeşi yerini vadiye dinçliğe bırakıyor. Bu yüksek kayalıklar şehirlerin kakofonisini içeri sokmuyor.

Misafirler hemen bir çadıra yerleştiriliyor. Rezervasyon kelimesine burada yer yok; vadiye gelen herkese bir yatak hemen bulunuyor. Her yeni gelen misafir için bir çadır, hemen vadinin gönüllüleri tarafından kuruyor. Bungalovlarda da kalmak mümkün.

Tuvaletler, banyolar, yemek yeme yeri, plaj hep ortak. Yalnız kalmak isteyenler Faralya Kanyonu'nun iç kesimlerine doğru yürüyüşe çıkıyor. Yarımlık yürüyüş sonrasında kanyonun sonunda bir şelale boy gösteriyor; sıcağından birkaç dakikalığına kurtulmak isteyenlere dondurucu suyun altına atıyor kendini. Şelale dışında iplerle yukarıdaki Faralya Köyü'ne tırmanmak mümkün; ancak bu tırmanışta hayatını kaybedenler olduğu için pek tavsiye edilmiyor. Doğa harikası cennette yeşili de mavisi de birçok kelebek türüyle bulunuyor, vadi adını buradan alıyor.

Ege ile Akdeniz'in kesiştiği bu yerde bir dalış tesisi de var; isteyenler bröve alabili-

yor. Denizden karnınızın acıktığını hissedip yemeklerin yendiği çardağın altındaki buluşma noktasına gidince, az önce denizde birlikte kulaç attığınız birini patates soyarken görebilirsiniz. Günde 6 saat vadide çalışarak tatili bedavaya getiriyorlar. Onların bir bölümü birkaç metre ötedeki bahçelerde

çalışıyor, yemekler bu doğal bahçeden temin ediliyor.

Konfor düşkünlerine düşman olan Kelebekler Vadisi'nde, gece elektrik yok, el feneri olmayan bir hayli zorlanıyor. Çadırlara gündüz sıcağından dolayı girilemiyor. Asfalt

ya da beton olmadığı için her an otlar, taşlar ya da böceklerle iç içe yaşıyor. Ama bunları önemsemeyenler, vadinin bağımlılığı haline geliyor.

Şehir yaşamından kaçanların buluştuğu vadinin her geçen gün geri gittiğini söylemek gerekiyor. Popülerleşmesi, hem Türkiye hem de yurtdışında tanınır olması aslında bu doğallığından zaman zaman uzaklaşmasına neden oluyor; Antalya'daki Olympos'un kaderini paylaşmasından endişe ediliyor. İnsanı vadinin içine kaçırarak teknoloji, çileden çıkaran bazı eğlencelerle doğal yaşama müdahale ediliyor. Ama müziğin sesinin kesilmesiyle insan yeniden bu huzur adasına dönüyor, gece yarısı yıldızların gökyüzünü sardığı hissine kapılıyor insan.

Vadinin manevi büyüğü, adanın doğallığının simgesi Kragos lakaplı Hasan abi. Bu naif insan, kim olduğunuzu merak etmeden masanıza oturup koyu bir sohbe başlayabiliyor. İlginç bir myth (mit) anlatıyor vadiye ilişkin; kumların üzerinde denizin dalgalarının dövdüğü bir noktadaki bir kayayı işaret ediyor. Belki 100, belki daha uzun yıllar önce Despina isimli bir Rum kızı yaşıyormuş. Korsan gemilerinden gizlenmek için bu vadiye kaçmış. 20'li yaşlarında bir denizciye aşık olmuş, bu genç geri geleceği sözünü vererek denize açılmış ama bir daha dönmemiş. Ve Despina, bir rivayete göre, 120 yaşına kadar onu her gün bu kayanın üzerinde gelecek umuduyla beklemiş. Hasan abi bunu anlatınca masamızda oturan Yunanlı kıza kayanın üzerine koşup Despina'nın kaldığı yerden aynı genç beklemeye devam ediyor.

Yaz uçup gitti, seneye belki tekrar gelecek.

Vadiyi bir defa bağlanan ertesi yıl tekrar gitmek isteyecek, mevsim kışa geldiğinde ise gidip gitmeme arasında kalacak. Çadırlar, bungalovlar, yağmur ve fırtına... Dört mevsim açık olan Vadi'ye kışın gidecekleri ürkütcek tek şeyse adaya ulaşmak için teknenin dalgalarla boğuştuğu anlar; o yüzden dalgaların dingin olduğu sabah saatleri tercih edilebilir.

KELEBEKLER VADİSİ 2026 YILI ORTALAMA FİYATLARI

Kelebekler vadisine karadan direk ulaşım yok, kara yoluyla sadece yukarıdaki seyir noktasına(Faralya) ya gidilebiliyor. Vadiye Ölüdeniz'den tur ile yada tekne dolmuş ile 30 dakikada ulaşılıyor. Gidiş dönüş yaklaşık 450 TL.

Buraya giriş ücreti yetişkin 60 TL. Öğrenci 20 TL. 0-18 Yaş,65+ ve bazı gruplar ücretsiz

Vadide konaklama seçenekleri çadır ve bungalovla sınırlı; Kendi çadırınızla gelerseniz gecelik 800 ila 1.500 TL arasında değişen bir ücretle doğanın tam ortasında uyanabilirsiniz. "Ben uğraşamam" diyenler için

hazır çadırlar ise 1.000–1.800 TL bandında. Bu fiyatlara çoğu zaman sabah kahvaltısı ve akşam yemeği de dahil.

Biraz daha rahat etmek isteyenler için bungalovlar devreye giriyor. Ortak banyolu

seçenekler 1.500–2.500 TL civarındayken, özel banyolu bungalovlarda fiyatlar 2.500 TL'den başlayıp 4.500 TL'ye kadar uzanıyor. Yaz aylarında, özellikle temmuz ve ağustosta fiyatlar %20–40 artabiliyor.

33^{üç}
riza turizm
seyahat acentası

Alkolsüz Cruise Gemisiyle Umre Deneyimi İçin
Yeriniz Hazır

AROYA
CRUISES

Kuzeyin Sessizliğinde, Soğğun İçindeki Sıcaklık:

NORVEÇ NOTLARI

Yazı ve Fotoğraflar: **Esat Ergener**

Bazı ülkeler vardır; insan daha gitmeden oraya karşı tuhaf bir yakınlık hisseder.

Kimi zaman manzarası, kimi zaman efsanesi, kimi zaman da sadece ismi yeter bunun için. Bazen de zihninizde, "bir gün mutlaka gitmeliyim" dediğiniz yerlerden biri olur.

Norveç benim için öyle bir ülke miydi, bilemiyorum.

Ama Kuzey Işıklarını izlemek, kesinlikle ölmeden önce yaşamak istediğim anlardan biriydi.

İskandinav ülkelerinin hemen herkeste merak uyandıran bir tarafı var. Haritada kuzeye doğru bakınca insanın aklına aynı anda birçok şey geliyor: kuzey ışıkları, fiyortlar, Viking hikâyeleri, troller, refah, dinginlik ve o kendine yeten hayat hissi...

Nedenini tam olarak bilmiyorum. Belki kuzey ışıklarından, belki o dinginlik hissinden, belki de sadece sessizlikten. Ama gittiğim onca yerin yanında, Norveç'e giderken içimde "orada başka bir şey var" hissi vardı. Gidip gördükten sonra, içimdeki o hissin hiç de boş olmadığını anladım.

Bu yolculuğu benim için özel kılan bir başka şey daha vardı:

Norveç, benim 50. ülkem oldu. Belki de bu yüzden, biraz "yarım dalya" hissiyle, flanör-

lük hevesimi yanıma alıp kuzeye doğru yola çıktım.

İki ana durak belirledim bu yolculuğumda: Oslo ve Tromsø.

Biri başkent, diğeri kuzeyin soğuk masalı. Biri daha düzenli, daha sistemli, daha "şehir"; diğeri daha küçük, daha sessiz, daha "hikâye".

Hoşuma giden taraflardan biri de şuydu: aynı ülkeye ait iki şehir olmalarına rağmen, insana bambaşka coğrafyalardaymış hissi veriyorlardı.

Oslo: Bağırmayan Bir Şehir

Oslo'ya vardığımda beni ilk karşılayan şey ihtişam değil, sadelik oldu. Çoğu başkent aksine bu şehir, kendini göstermek için fazla çaba harcamıyor. Sanki size sadece şunu söylüyor: "Ben buradayım, istersen sakince dolaşabilirsin." Belki de Oslo'yu Oslo yapan da bu, kim bilir...

Ben de Oslo benden ne istediye tam onu yaptım. Sokaklarında dolaştım, insanların baktım, binalarını izledim, vapur iskelelerini, liman kenarlarını, kahve kokan köşeleri

gezdim. Flanörlüğün en güzel tarafı da bu değil mi zaten? Kaybolmak...

Oslo'da gezerken bende kalan genel his şuydu: bu insanlar kendi içlerinde bir dünya kurmuşlar. Ve kimseye de pek bir şey ispat etme dertleri yok. Kendi içlerinde izole bir şekilde yaşıyorlar. Alım güçlerinden tutun da alışkanlıklarına kadar, hemen her şeyleri kendilerine özgü.

Bu çok hoşuma gitti. Ve herkesin de dillendirdiği bir durum olduğu için, buna pek de şaşırmadım. Ama şaşırdığım nokta insanları oldu. "Kuzey insanı soğuktur" klişesinin çok da karşılığı olmadığını orada daha iyi anladım. Hatta birçok Avrupa ülkesine göre çok daha sıcakkanlılar da. Yardımseverlik, ikram, sizinle olan muhabbetleri... Bunları sadece görmüyor, hissediyorsunuz.

Tromsø: Haritanın Yukarısında Başka Bir Dünya

Oslo'daki ilk günün ardından, uzun zamandır zihnimde duran o büyük arzunun peşine düşüp Tromsø'ya geçtik. Saat 10.00'da günün başlayıp 15.00'te bittiği o masalsi kuzey şehrine.

Tromsø'ye doğru yola çıkınca insanın zihni ister istemez aynı yere kilitleniyor. Zira dünyada kuzey ışıklarını izleme ihtimalinizin

en yüksek olduğu şehirlerden birisi burası. Ve ne yalan söyleyeyim, Oslo'ya kıyasla çok daha fanus içinde bir yer gibi. Sanki dünyanın geri kalanıyla bağı tamamen kopmamış ama gevşetilmiş. Dünyanın en kuzeylerinde kurulmuş, kendi ritmiyle yaşayan, hafif masalsi bir kuzey kasabası gibi. Üstelik dünyanın dört bir yanından insanı kendine çekiyor.

Kuzey ışıkları için geldik aslında Tromsø'ya. Ama şehir bize bambaşka yönlerini de gösterdi.

Bu şehirle kurduğumuz bağın ilk halkalarından biri ev sahibimizdi. Ruben muazzam kibar, yardımsever biriydi. İhtiyaç duyduğumuz her anda yanımızdaydı. Yüz yüze hiç karşılaşmamış olmamıza rağmen, ayrılırken içimizde tuhaf bir hüznü vardı.

Tromsø'nun bir başka güzel tarafı da şuydu: bu kadar turistik olmasına rağmen ruhunu koruyabilmişti. Oslo'ya kıyasla çok daha küçük olmasına rağmen çok daha karakterli bir yer. Küçük dükkanlar, loş ışıklar, kuzey temaları, Viking esintileri, troll figürleri, ahşap detaylar...

Bir de modern popüler kültürün beslediği o kuzey imgesi var tabii. Şehrin sokaklarında kaybolurken, kimi zaman Game of Thrones'un, kimi zaman Vikings'in, kimi za-

man da fantastik bir evrenin içindeymişsiniz hissi uyanıyor insanda.

Norveç genel olarak çok sessiz. Ama bu sessizlik dediğim, sadece "gürültü yok" anlamında değil. Daha derin bir şey bu. İnsanın içine kadar inen, ruhu okşayan, zihni gevşeten bir sessizlik.

O alıştığımız hayatın içindeki telaş, ses, acele var ya... Norveç, özellikle de Tromsø biraz onu susturuyor. İnsan orada gezinirken daha az konuşmak, daha çok bakmak istiyor. Çünkü etrafınızdaki her şey sizinle konuşuyor. Dağ yamacındaki ren geyiği de kıyıya vuran deniz de şehirdeki troll figürleri de her tarafı kaplayan bembeyaz kar da.

Norveç'te insan tek bir şey yaşamıyor; bir bütünün içine giriyor. Kuzey ışıkları, ren geyiği eti, balina eti, kısa gündüzler, uzun geceler, bembeyaz bir örtüye dönüşen manzara, o duru gökyüzü ve dinginlik... Her biri aynı hikâyenin başka bir parçası

gibi.

Görüyor, kokluyor, tadıyor, üşüyor ve hissediyorsunuz. Zaten bir coğrafyayı gerçekten tanımak istiyorsanız yapmanız gerekenler de bunlar değil mi?

Sokaklarında, lezzetlerinde, kokularında, insanların kaybolmak...

Bir gerçek daha var ki, inkâr edilemez: Soğuk.

Ama Norveç için "soğuktu ya" deyip geçmek büyük haksızlık olur.

Bu bildiğimiz soğuk değil zira. Bu, insanın kaşına kirpiğine kadar yerleşen, burnunu ayrı ellerini ayrı sorgulatan, "ben burada ne yapıyorum" dedirten türden bir soğuk. Ama garip bir şekilde bir süre sonra alışıyorsunuz. Hatta daha ilginç, vücut buna gerçekten uyum sağlıyor. Türkiye'ye döndüğümüzde insanların montlarına sıkıca sarıldığı havada, bizim üzerimizdekileri çıkarmaya çalışmamız bu garip uyumun

en somut göstergesiydi.

Bir de tabii Kuzey Işıkları var...

Belki de bu yolculuğun kalbi en başından beri buydu. O ışıkları görebilmek için eli-

mizden geleni yaptık. Gece boyunca deniz kenarında da bekledik, dağın tepesinde de. Telefonlarımıza uygulamalar indirip alarm üstüne alarm kurduk.

Ama en nihayetinde o ışıkları da gördük. Hem de evimizin hemen yanında.

O an, kuzey ışıklarını yalnızca romantize edilmiş bir doğa olayı gibi görenlere neden itiraz ettiğimi daha iyi anladım. Çünkü kuzey ışıkları sadece "görsel bir şey" değil. Sabrın ve teslimiyetin bir başka adı aslında. Zira kuzey ışıklarını yakalamak için, kendisini dünyadan zaten soyutlamış olan şehirden siz de uzaklaşmak zorundasınız.

Ve sonra bu çağın en zor işini yapıyorsunuz:

Sadece durmak, yukarı bakmak ve beklemek.

Norveç bana sadece güzel manzaralar göstermedi. Biraz da ritim öğretti aslında. Daha doğrusu, ritimsizliğin ne kadar yorucu olduğunu hatırlattı.

Şimdi dönüp baktığımda Norveç'i yalnızca "gezdiğim 50. ülke" olarak hatırlamıyorum.

Evet, o kısmı sembolik olarak çok hoş. Ama işin asıl kıymeti orada değil.

Çünkü bazı ülkeler sizde sadece fotoğraf

bırakmıyor; bir his bırakıyor. Norveç bana, bazı ülkelerin yalnızca manzaradan değil, mizaçtan da kurulduğunu hatırlattı. Sessizliğiyle, soğuğuyla, kibarlığıyla ve o içe işleyen dinginliğiyle bende yalnızca görüntüler değil, bir ruh hâli bıraktı.

Belki de bu yüzden, aradan zaman geçse de zihnimde hâlâ aynı cümle dolaşıyor:

Kuzeyin sessizliği, insanın içine işliyor.

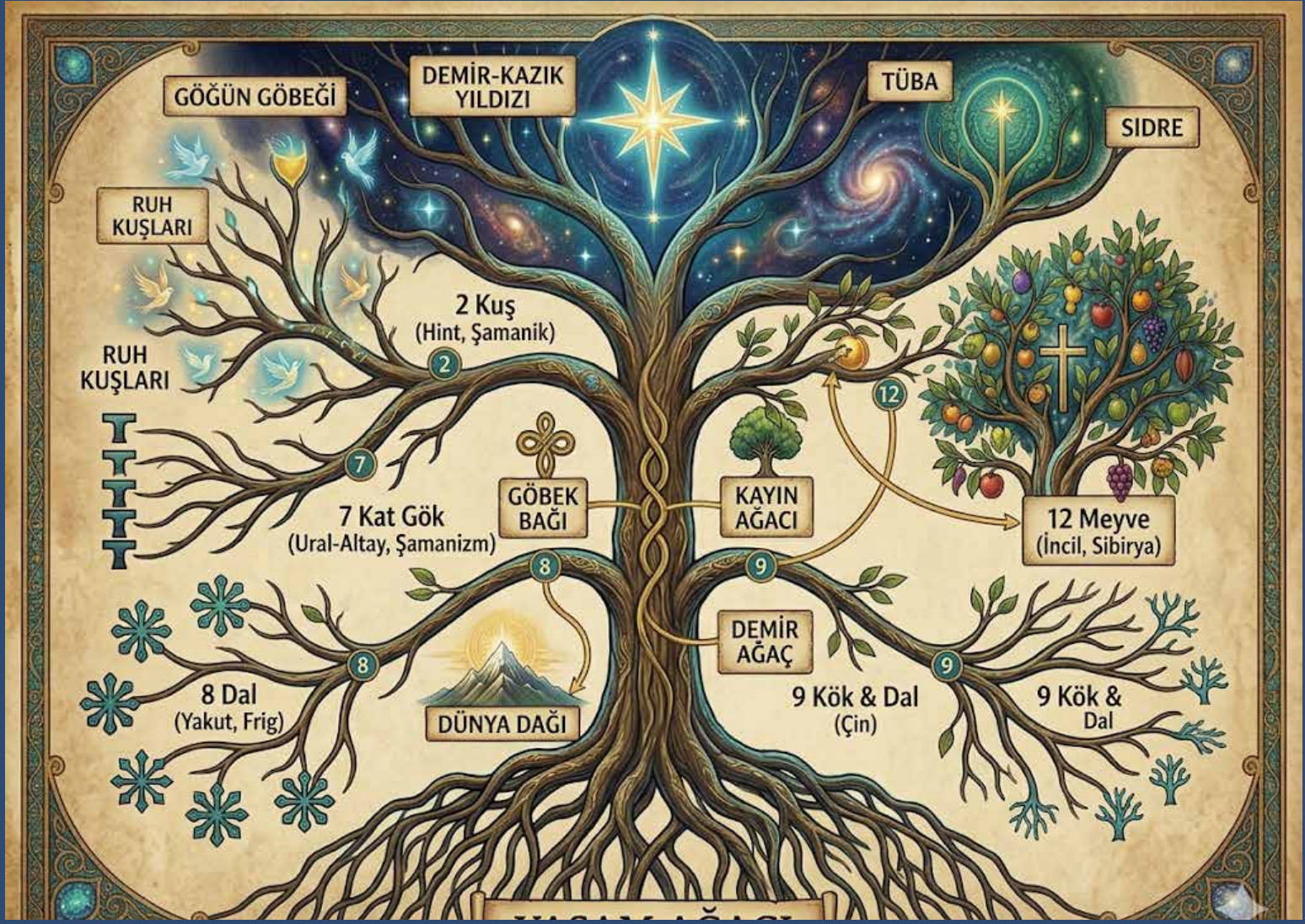
Konya

Haber

www.konyahaber.tr

TÜRK GELENEĞİNDE YAŞAM (HAYAT) AĞACI

Hazırlayan: H. Ceylan Seyhan

Yakut ve Altay Trükleri'nde yaşam ağacına 'Dünya Ağacı' da denir. Eski Türk geleneğine göre, bu, dünyayı ortasından (göbeğinden) öte-âleme ve Demir-Kazık Yıldızı'na bağlayan, dalları vasıtasıyla şamanlara yeryüzünden yüksek âlemlere yolculuk yapma olanağı sağlayan bir ağaçtır. Buna Demir Ağaç da denir.

Şamanist geleneğe göre, Dünya, "Göğün Göbeği" ile bu ağaç sayesinde irtibat halinde olup, bu ağaç ile beslenir. Anne rahmindeki bir bebek için göbek kordonu nasıl yaşamsal bir öneme sahip bulunuyorsa yeryüzü için de bu irtibat kanalı aynı derecede öneme sahip bulunmaktadır. Dolayısıyla Türk Şamanizm'inde Dogon tradisyonunda da görüldüğü gibi, bu irtibatı ifade etmede "göbek" sözcüğü tercih edilmiştir. Gerek Dogon gerekse eski Türk geleneğine göre, göğün göbeği bir yıldızdır. (Gök sözcüğünün Şamanizm'de üç anlam içerecek şekilde kullanıldığı görülmektedir. Örneğin Altay şamanı Tanrı Ülgen'e seslenirken aynı cümlede bir ayrım yaparak "ulaşılmaz mavi gök", "erişilmez ak gök" ve "dönen yıldızlı gök" der ki, bu üç ayrı terimin gökyüzünü, spiritüel göğü ve uzayı ifade etmek üzere kullanıldığı ileri sürülür.)

Ural-Altay kültürlerinde gök katları, yaşam ağacı, kayın ağacından yapılmış bir direk üzerine ya da bir kayın ağacının üzerine kertikler açılarak temsil edilir. Orta Asya'da kutsal kayın ağacına açılan bu kertiklerin sayısı

7,9 veya 12 olur. Sibirya'da yaşam ağacını ve yerin eksenini aynı zamanda, şamanın transa geçtiği çadırının ortasındaki kayından yapılmış direk temsil eder. Kayın ağacına verilen önem, Türkler'in akrabalık bağlarını gösteren isimlerde de "kayın" sözcüğünü kullanılmasıyla görülür. (Kaynata vs.)

Altay şamanının uçuş denilen trans deneyiminde son gök katına varabilmesi yedi, dokuz veya on iki katla ilişkilendirilen bu

yaşam ağacına tırmanmasıyla ifade edilir. Bu ağacın sekiz dallı olarak belirtildiği Yakut geleneğinde Yerin Göbeği'nden çıkan, çiçek açan bu ağacın tepe kısmının köpüklü, sarı, insanlara şifa verici bir sıvı içinde olduğu ifade edilir. Sibirya Şamanizm'inde yaşam ağacı 7'nin yanı sıra 8 ve 12 sayılarıyla da ilişkilendirilir.

Abakan ve Moğol geleneğinde de görülebileceği gibi, Asya Şamanist geleneklerinin

birçoğunda yaşam ağacı "Dünya Dağı" kavramıyla ilişkilendirilir; ağaç dağın ya da tepesinde bulunur. Yine, Asya Şamanist geleneklerinin birçoğunda, özellikle Orta-Asya, Sibirya, Moğol ve Endonezya mitolojilerinde, bedensiz varlıklar, yani bedenlerini ölüm olayı ile terk etmiş ruhlar ve tekrar doğmaya hazırlanan ruhlar, genellikle yaşam ağacının dallarına tünemiş, bekleşen küçük kuşlar olarak tasvir edilirler. Örneğin, Altaylılar "Yeryüzünde tekrar doğmayı bekleyen insan ruhları göklerdeki, göksel ağacın dallarındaki küçük kuşlar gibidir" derler. Turukhansk Yakutlar'ı geleneğine göre, Yaratıcı ya da ışığın yaratıcısı olan Yüce Varlık, ilk şamanı yarattığı zaman gökteki makamından sekiz dallı bir ağaç dikmiştir ki, dallarındaki kuşlar O'nun çocukları olan ruhları temsil ederler.

Hint Geleneğinde Yaşam Ağacı

Ruhların yaşam ağacı dallarına konmuş kuşlarla simgelenişi Hint metinlerinde de mevcuttur. Örneğin, ruhların bedenden bedene göçen göçmen kuşlara benzetildiği Upanişadlar'da bulunan bir sembolizmde yaşam ağacına tünemiş iki kuştan biri meyveyi yerken, öbürü bakar ki, bu iki kuştan (Atma ve Jivatma) meyveyi yiyen "reenkarne olmuş, aktif haldeki ruhu, öteki kuş ise bedensiz ruhu simgeler. Hint geleneğindeki bir başka yaşam ağacı, yayıktaymış gibi çalkalanan süt denizinde bulunan Boddhi ağacıdır. Bir Angkor yazıtına göre,

Boddhi ağacının kökleri Brahma, gövdesi Siva, dalları Vişnu'dur. (Kimi versiyonlarda ise ağaç Siva'dır, Brahma ve Vişnu dallarıdır.)

Diğer Geleneklerdeki Yaşam Ağacı

Çin geleneklerindeki yaşam ağacı (Kiyen Mu) dokuz dallı, dokuz köklü, dokuz göğ ve dokuz kaynağa dokunan bir ağaç olup, ölümlerin bulunduğu öte-âlemi de içerir. Çin geleneğinde ayrıca, meyvesi ölümsüzlük sağlayıcı şeftali olan si-wangu-mu ağacı bulunur.

Kafkas geleneklerinde, tepesi göğ değ en bu ağacın kökünden bir pınar fışkırır.

İsmaili geleneğinde yedinci göğü aşan bir ağaçtır.

Yaşam ağacı sembolü Urartu, Hurri ve Frig eserlerinde de görülür. Frigya eserlerinde yaşam ağacı sekiz dallıdır.

Eski Mısır geleneğinde de yaşam ağacı Şamanizm ve Hint tradisyonlarındaki gibi ruhların kuş biçiminde tünedikleri bir ağaçtır. Gök ilaheleri Hathor ve Nut bu kuşları su ve meyve ile besler.

Tevrat'ta, Aden'le ilgili sembolizmde konu olan iki tür ağaç vardır; biri dört kollu ırmağın aktığı Aden cennetinin ortasındaki yaşam ağacı, diğeri ise hakikat ağacıdır. (Hakikat ağacı kişinin meyvesini yediği gün öleceği "iyi ile kötüyü bilme ağacı" olarak belirtilir.)

İbrani geleneğine göre yaşam ağacı, mey-

vesi ölümsüzlük sağlayan öyle bir ağaçtır ki, kendisinden semavi tesirin tüm alemlerle temasını sağlayan bir çiy çıkar.

Hristiyan gelenekte yaşam ağacı sembolizmi İncil'in vahiy denilen, Yuhanna'nın Vahyi kısmında görülür. Yuhanna'nın bu vizyonunda yaşam ağacı, 12 defa meyve veren, yaprakları ulusların şifa bulmasını sağlayan bir ağaç olarak belirtilir (Vahiy, 22/2). Ayrıca İsa Mesih'in çarmıhı alegorik olarak yaşam ağacını simgeler.

İslamî gelenekte, kökleri Göğün yedinci ve son katındaki Sidre'den çıkan Tuba (huzur, mutluluk) ağacı simgesine rastlanır.

Zerdüştcülük'te bir denizin derin sularından çıkan, ölümsüzlük sağlayan gaokerena ağacı.

Eski İran geleneğinde Haoma olarak bilinen ölümsüzlük besininin edinildiği yaşam ağacı.

Yaşam ağacı simgesine rastlanan diğer geleneklerden bazıları olarak, Lapon, İzlanda, İskandinavya, Finlandiya, Avustralya gelenekleri sayılabilir.

daha fazla
ürün portföyü için
sitemizi ziyaret ediniz.

Bitkisel Yağlar - Bitkisel Sular ve Sirkeler - Bitkisel Macunlar - Bitkisel Çaylar - Pekmezler - Özler

Doğanın gizli gücünü
modern yaşamınıza taşır.
Bitkisel formüllerle sağlıklı
ve dengeli bir yaşamın
kapılarını aralayın."

BİTKİLERİN SESSİZ MUCİZESİ

HAYATINA DOKUNSUN

SUDELIFE HERBAL PRODUCTS

F.Çakmak Mh. 10479 Sk. No: 20 Karatay / KONYA / TÜRKİYE
Şube T: +90 332 236 63 05 | Fab. T: +90 332 342 45 17
www.sudelife.com.tr - www.sudelife.com

AVRUPA BİSİKLET BAŞKENTİ KONYA'DA PEDALLAR TARIHE VE DOĞAYA DÖNDÜ

Konya Büyükşehir Belediyesi, şehrin tarihi, kültürel ve doğal zenginliklerini bisikletle keşfetmek isteyen vatandaşları bir araya getiren bisiklet turu etkinliklerine devam ediyor.

2026 Avrupa Bisiklet Başkenti Konya'da Nisan ayı etkinlikleri kapsamında ilk etapta Kilistra Antik Kenti'nden başlayarak Meram güzergâhına uzanan bisiklet turu gerçekleştirildi. Bisikletseverler, binlerce yıllık geçmişe sahip Kilistra Antik Kentin eşsiz atmosferinden Meram'ın doğal güzelliklerine uzanan rotada hem spor yaptı hem de kültürel bir yolculuğa çıktı.

İkinci turda ise bisikletseverler, "Keykubadın İzinde Pedallıyoruz" programı kapsamında Konya'nın saklı güzelliklerinden biri olan Ahırlı ve Akören ilçelerinden geçen Mavi Boğaz Kanyonu'nda pedal çevirdi. Ahırlı Balıklava'dan Çumra Apa'ya uzanan 55 kilometrelik parkurda katılımcılar, doğayla iç içe keyifli anlar yaşadı.

"BİSİKLET TURLARINA GÖSTERİLEN İLGİDEN MEMNUNİYET DUYUYORUZ"

Konya Büyükşehir Belediye Başkanı Uğur İbrahim Altay, Konya'nın bisiklet şehri kimliğini daha da güçlendirmek adına çalışmaların hız kesmeden sürdüğünü ifade ederek, düzenledikleri bisiklet turlarına gösterilen ilgiden büyük memnuniyet duyduklarını söyledi.

"KONYA'NIN BİSİKLET TURİZMİ POTANSİYELİNİ GELİŞTİRMEK İÇİN ÇALIŞMAYA DEVAM EDECEĞİZ"

Konya'nın sahip olduğu güçlü bisiklet altyapısıyla "2026 Avrupa Bisiklet Başkenti" unvanını layıkıyla taşıdığını kaydeden Başkan Altay, "Düzenlediğimiz bu tür etkinliklerle hemşehrilerimizin sağlıklı yaşam alışkanlıklarını desteklerken aynı zamanda şehrimizin tarihi ve doğal güzelliklerini daha yakından tanımalarına imkân sağlıyoruz. Nisan ayında Kilistra Antik Kenti'nde ve Mavi Boğaz Kanyonu'nda düzenlenen bisiklet turu etkinliklerimiz yıl boyunca her ay iki ya da üç rotada aynı şekilde devam edecek. Ben tüm bisiklet ve doğa tutkunlarını bu keyifli turlara katılmaya davet ediyorum. Konya'nın bisiklet turizmi potansiyelini geliştirmek için çalışmaya devam edeceğiz" ifadelerini kullandı.

"BAŞKANIMIZ BAŞLATTIĞI BİSİKLET SEVDASI TÜM KONYA HALKI ÜZERİNDE İLERLİYOR"

Tura katılan Yeşil Meram Bisiklet ve Doğa Sporları Derneği Başkanı Murat Balık, "Büyükşehir Belediye Başkanımızın 'Bisiklet Şehri Konya' diyerek başlatmış olduğu bisiklet sevdası tüm Konyalı halkı üzerinde ilerledi. Şu anda Konya'da ciddi anlamda bir bisiklet kullanımı var. Konya bu yıl zaten Avrupa Bisiklet Başkenti olarak da ilan edildi. Bununla alakalı bugün yaptığımız gibi bisiklet turları oluyor. Bugün de yaklaşık 90 kişi bu tura katıldık. Güzel

bir manzara eşliğinde güzel bir koordinasyonla ilerliyoruz. Bize bu imkanı sağladığı için Büyükşehir Belediyesi'ne teşekkür ediyoruz" diye konuştu.

"DOĞA UYANMIŞ, BU MEVSİMDE ÇOK GÜZEL OLDU"

Seydişehir Bisiklet Dağcılık Kültür ve Sanat Kulübü Başkan Yardımcısı Ali Akış, "Bu mevsimde böyle bereketin bol olduğu bir sezonda buraları gezmek hakikaten iyi oldu. Büyükşehir Belediyemize çok teşekkür ediyoruz. Eylül ayında geldiğimizde buraları böyle kurak görünce çok üzülmüştük. Bu yıl dereleri coşmuş, her tarafı yağışlı görünce çok mutlu olduk. Doğa uyanmış, bu mevsimde çok güzel oldu. Emeği geçenlere teşekkür ediyoruz. Görmek, gördüklerimizi anlatmak hakikaten çok iyi oldu" değerlendirmesini yaptı.

BİSİKLETSEVERLER ORGANİZASYONLARDAN MEMNUN

Görüşlerini paylaşan diğer bisikletseverler de, tarihi ve doğal güzelliklerin olduğu mükemmel bir rotada sürüş yaptıklarını söyledi. Organizasyonun da üst seviyede olduğunu dile getiren katılımcılar Konya Büyükşehir Belediyesi'ne teşekkür ederek, turların devam etmesini istedi.

BAŞKAN ALTAY: “GENÇ SEYYAH PROJEMİZLE BU YIL 25.920 ÖĞRENCİMİZİ DAHA İSTANBUL İLE BULUŞTURACAĞIZ”

Konya Büyükşehir Belediyesi tarafından Konya genelindeki 11. sınıflar için hayata geçirilen “Genç Seyyah” projesi ile öğrenciler Yüksek Hızlı Trenle İstanbul’u yakından tanıyor.

Konya Büyükşehir Belediye Başkanı Uğur İbrahim Altay, Genç Seyyah projesinin başlaması sebebiyle yaptığı açıklamada, bu yıla kadar “Atabey Gençliği Ecdadın İzinde” ismiyle sürdürdükleri 11. Sınıf öğrencilerine yönelik yüksek hızlı trenle İstanbul gezilerine 112 bin 576 öğrencinin katıldığını hatırlattı.

“GENÇLERİMİZİN ECDADIMIZIN İZLERİNİ TAŞIYAN ŞEHİRLERİ GÖRMESİNİ, BU TOPRAKLARIN RUHUNU YERİNDE HİSSETMESİNİ ÇOK ÖNEMSIYORUZ”

“Genç Seyyah” projesi kapsamında bu yıl Konya genelindeki 11. sınıf öğrencilerine yönelik İstanbul tarih ve medeniyet gezilerini başlattıklarını ifade eden Başkan Altay, “Gençlerimizin ecdadımızın izlerini taşıyan şehirleri görmesini, bu toprakların ruhunu yerinde hissetmesini çok önemsiyoruz. Bu yıl 31 ilçemizden 25.920 öğrencimize daha ecdadımızı, tarihimizin izlerini ve medeniyet birikimimizi yerinde anlatacak olmanın heyecanını yaşıyoruz. Yüksek Hızlı Tren ile 54 sefer olarak planladığımız gezilerimizin ilk turu başladı. Gezilere katılan evlatlarımız ve bu konuda bize destek veren ailelerine teşekkür ediyorum. Umarım her bir öğrencimiz gezilerden güzel hatıralar biriktirerek dönerler. Bu yıla birlikte projemize katılan öğrenci sayısı 138 bin 496 olacak. Gençlerimizin

her alanda en iyi şekilde yetişmesi için çalışmaya, gayret etmeye devam edeceğiz. Hayırlı olmasını diliyorum” ifadelerini kullandı.

İSTANBUL’U YAKINDAN GÖREN ÖĞRENCİLER HEYECANLI

Görüşlerini paylaşan öğrenciler de geziye katılarak İstanbul’un tarih ve kültür değerlerini yakından görme fırsatı buldukları için çok heyecanlı olduklarını dile getirerek, bu imkanı kendilerine sunduğu için Konya Büyükşehir Belediye Başkanı Uğur İbrahim Altay’a teşekkür etti.

Öğrenciler “Genç Seyyah” programı çerçevesinde İstanbul’un önemli tarihi ve turistik mekânlarını ziyaret ediyor. Büyük Çamlıca Camii, Gülhane Parkı, Ayasofya-i Kebir Camii ile Sultanahmet Camii ve Meydanı’nı gezen gençler tekneyle yapılan boğaz turuyla da şehrin köklü tarihine tanıklık ediyor.

TRENDEKİ ÇEŞİTLİ AKTİVİTELERLE YOLCULUK DAHA KEYİFLİ HALE GELİYOR

Seyahat süreci de öğrenciler için ayrı bir deneyime dönüşüyor. Yüksek Hızlı Tren yolculuğu sırasında düzenlenen canlı müzik performansları, ritim oyunları, yarışmalar ve çeşitli ödüllü etkinliklerle gençler hem eğleniyor hem de sosyalleşme imkânı buluyor. Renkli anlara sahne olan yolculuk, öğrenciler için unutulmaz bir İstanbul hatırasına dönüşüyor.

LYSTRA'NIN TARİHİ ZENGİNLİĞİ GÜN YÜZÜNE ÇIKMAYA DEVAM EDİYOR

Meram Belediyesinin destekleriyle sürdürülen Lystra Antik Kenti'ndeki arkeolojik kazılarda tarihe ışık tutacak yapılar ve eserler gün yüzüne çıkarılmaya devam ediyor. Son olarak Selçuklu dönemine ait olduğu düşünülen bronz muska, sırlı hokkalar, sikkeler ve turkuaz boncukların gün yüzüne çıkarıldığı antik kent daha şimdiden binlerce ziyaretçi ağırlıyor.

Kültür ve Turizm Bakanlığının izni, Necmettin Erbakan Üniversitesi (NEÜ), Konya Büyükşehir Belediyesi ile Meram Belediyesinin desteğiyle Hatunsaray ve Botsa mahalleleri sınırlarında yer alan Lystra (Listra) Antik Kenti'ndeki kazı çalışmaları sürüyor. Kazı başkanlığını NEÜ Öğretim Üyesi Doç. Dr. İlker Mete Mimiroğlu'nun yürüttüğü Lystra Antik Kenti, Hristiyanlığın yayılmasında önemli rol oynadığına inanılan Aziz Pavlus'un ziyaret ettiği yerlerden biri olarak biliniyor. Lystra Antik Kenti kazılarında, Selçuklu döneminde bölgede yaşayan Hristiyanlara ait olduğu değerlendirilen buluntular gün yüzüne çıkarıldı.

“SELÇUKLU DÖNEMİ SIRLI HOKKALAR, SİKKELER, YİNE TURKUAZ BONCUKLAR BULUNDU”

Doç. Dr. Mimiroğlu, yaptığı açıklamada, kazıların ikinci yıl projelerinin tamamlandığını söyledi. Geçen yıl ana kilisedeki kazıların sürdüğüne değinen Mimiroğlu, çalışmalar sonucu

buranın büyük bir yapı kompleksi olduğunun anlaşıldığını dile getirdi. Mimiroğlu, kazılarda şapel ile geç antik döneme ait başka bir kilise yapısının ortaya çıkarıldığını vurgulayarak, şöyle konuştu; “Yukarı kilisede 80'e yakın mezar tespit edildi. Özellikle Selçuklu döneminde yaşayan Hristiyanlara ait olduğunu anladığımız mezarlarda, Selçuklu dönemi sırlı hokkalar, sikkeler, yine turkuaz boncuklar bulundu.”

“AVUSTURYA GÜMÜŞ SİKKESİ BULUNDU”

Kazıların yalnızca kiliseyle sınırlı olmadığını aktaran Mimiroğlu, yamaç kesiminde yürütülen çalışmalarda Osmanlı dönemine ait konut yapıları ve pitoslar tespit edildiğini, bunların içinden 17. yüzyıla ait Avusturya gümüş sikkesinin bulunduğunu bildirdi. Mimiroğlu, buluntuların Lystra'nın Osmanlı döneminde de ticaret yolları üzerindeki önemini sürdürdüğünü gösterdiğini, kentte farklı coğrafyalardan gelen ticaret sirkülasyonunun küçük buluntularla da doğrulandığını dile getirdi.

SELÇUKLU DÖNEMİ BRONZ MUSKA GÜNYÜZÜNE ÇIKARILDI

Kazılarda ayrıca Selçuklu dönemine ait olduğu değerlendirilen bir buluntunun dikkati çektiğini anlatan Mimiroğlu, şöyle devam etti; “Selçuklu dönemine ait olduğunu düşün-

düğümüz konut yapısında çalışma yaptık.

Selçuklu dönemine ait bir yeşil sırlı hokka bulduk. Yanında bronz muska çıktı. Selçuklu dönemine ait olduğunu düşünüyoruz. Bronzdan yapılan üçgen şeklinde iki yüzünde iki sıra yazı bulunan bir kolye ucu, tılsım."

BAŞKAN KAVUŞ; "KAZILAR YENİ BAŞLAMASINA RAĞMEN LİSTRA'YA BİNLERCE ZİYARETÇİ GELİYOR"

Meram Belediye Başkanı Mustafa Kavuş da bölgenin tarihi zenginliğine dikkati çekerek, "Kazının ikinci yılı tamamlanmadan ve tanıtımı yapılmadan binlerce ziyaretçi geliyor. Lystra, herkesin içinde olmak istediği bir çalışma. Biz de burada olmaktan mutluyuz. Özel kuruluşlar da burada olmak istiyor. Sponsorların da ilgisi oluyor. Yakın zamanda on binlerce turistin gelmesini sağlayacağız." ifadesini kullandı.

keuken

hof

HOLLANDA LALE BAHÇESİ

KEUKENHOF

Yazı ve Fotoğraflar: Şerife Bozoğlan Eker

Keukenhof: 7 Milyon Çiçeğin Buluştuğu Masal Bahçesi

Bugün lalenin dünyadaki kalbi, 600 yıllık geçmişiyle Keukenhof Bahçeleridir. Aslında adı "mutfağın bahçesi" anlamına gelir. Rivayete göre Jakoba adlı bir kadın, mutfağının çevresine kurduğu bu bahçeyi yıllar boyunca yaşatmış; zamanla bu alan Hollanda'nın en büyük peyzaj cennetlerinden birine dönüşmüştür. 1949'da halka açılan Keukenhof, bugün kraliyet ailesinin himayesinde ve bu yıl 77. kez ziyaretçilerini ağırlıyor.

Osmanlı'dan Avrupa'ya ilk lale soğanlarının yolculuğu, diplomatik bir hediye olarak başladı. Özellikle Kanuni Sultan Süleyman döneminde İstanbul'da görev yapan Avusturyalı diplomat Ogier de Busbecq, gördüğü lalelerin güzelliğinden etkilenerek birkaç soğanı Avrupa'ya taşıdı. Bu küçük armağan, kısa sürede kıtanın en seçkin botanikçilerinin ve soylularının ilgisini çekmeye başladı.

17. yüzyılda lale artık Hollanda'da bir çiçekten çok daha fazlaydı. Renklerinin na-

dirliği ve desenlerinin benzersizliği, laleyi adeta bir servet değerine dönüştürdü. Bu dönem, tarihe "Lale Çılgınlığı" (Tulip Mania) olarak geçti. Öyle ki, 1630'lu yıllarda bazı lale soğanlarının değeri bir ev fiyatına ulaşmıştı. Ekonomik dalgalanmalar sonrası bu çılgınlık sona erdi ancak lale, Hollanda kültürünün kalıcı simgelerinden biri olarak yaşamaya devam etti.

Her bahar burada büyüleyici bir düzen hakimdir:

7 milyon çiçek özenle yerleştirilir ve "lazanya metodu" adı verilen özel bir teknik uygulanır. Bu yöntemde çiçek soğanları üst üste dört kat olarak dikilir. Hangi türün altta, hangisinin üstte olacağı matematiksel olarak hesaplanır. Böylece çiçekler iki haftalık aralıklarla sırayla açar ve bahçede kusursuz bir renk akışı oluşur. Bu tekniğin tüm ince-liklerini bilen yalnızca 40 uzman bulunmaktadır; hem üretimde hem de görsel düzenlemede matematiksel bilgi kullanılır.

Keukenhof sadece botanik bir alan değil, aynı zamanda peyzaj mimarisinin bir sanat eseridir.

Her yıl farklı bir tema işlenir; bu yılın teması "Geleceğin Mirası" dır.

Sadece 8 haftalık açık kalma süresinde 2 milyon 250 bin ziyaretçiyi ağırlayan bu bahçe, Hollanda ekonomisine yıllık 50 milyon Euro katkı sağlar.

Bugün Keukenhof, lalenin Orta Asya'dan İstanbul'a, oradan Avrupa'ya uzanan binlerce yıllık serüveninin canlı bir sahnesi gibidir. Renklerin, kokuların ve tarihin iç içe aktığı bu bahçe, lalenin dünyaya armağan ettiği güzelliğin en parlak tezahürüdür.

BERA ALANYA

“TÜRKİYE’NİN EN İYİ MUHAFAZAKÂR AİLE OTELI”

20. yılını kutlayan Bera Alanya Otel, bu yıl 15’inci düzenlenen QM Awards kapsamında “Türkiye’nin En İyi Muhafazakâr Aile Otel” ödülüne layık görülerek, misafir memnuniyetindeki istikrarlı başarısını bir kez daha kanıtladı.

Türkiye’nin öncü muhafazakâr konaklama markalarından Bera Alanya Otel, 2025 yılında yakaladığı başarılı performansın ardından 2026 yılına da güçlü bir giriş yaptı. 20. yılını kutladığı bu özel dönemde; küresel ölçekte yaşanan jeopolitik gelişmelere rağmen, özellikle iç pazardaki güçlü konumuyla dikkat çeken otel, satışlarını geçen yılın üzerine taşıyarak yükseliş trendini sürdürüyor.

“Bu Başarı Bir Ekibin ve Güvenin Sonucudur”

Bera Alanya Otel Genel Müdürü Ruhat Ülgen Cengiz konuyla ilgili yaptığı açıklamada şunları söyledi: “2025 yılında yakaladığımız başarıyı 2026 yılına daha da güçlenerek taşıyoruz. 20. yılımızı kutladığımız bu özel dönemde, iç pazardaki güçlü bağımız ve misafirlerimizin bize duyduğu güven en büyük motivasyon kaynağımız oldu. Gerçekleştirdiğimiz yatırımlar ve aldığımız ödül, doğru yolda ilerlediğimizin en önemli göstergesidir. Bu başarı; güçlü ekibimizin, vizyoner yönetimimizin ve bizi tercih eden değerli misafirlerimizin ortak eseridir.” Misafir memnuniyetini her zaman öncelik olarak belirlediklerini ifade eden Cengiz; “Bera Alanya Otel, 2026 sezonu öncesinde yaklaşık 2 milyon Euro tutarında yatırım gerçekleştirerek hizmet kalitesini her geçen yıl daha da ileri taşımaktadır. Yapılan yatırımlar; müşteri güvenliğini perçinlerken, konfor, deneyim ve hizmet standartlarını yükseltmeyi amaçlamaktadır.”

‘Ferah Feza Tatil’ Anlayışı ile Ailelere Özel Deneyim

2026 sezonuna dinamik bir başlangıç yapan Bera Alanya Otel, iç pazardaki marka bilinirliği ve misafir sadakati sayesinde doluluk ve satış performansında istikrarlı bir artış ivmesi yakalamıştır. Aile odaklı hizmet anlayışı ve güven veren konseptiyle, özellikle yerli misafirler için tercih edilen destinasyonlardan biri olmayı sürdürmektedir. Bera markası, ailelerin huzur ve konfor içinde tatil yapabilmesini sağlayan ‘ferah ve huzurlu tatil’ anlayışını daha da ileriye taşıyarak, misafirlerine güvenli ve ayrıcalıklı bir tatil deneyimi sunmaya devam ediyor. Kadınlara özel alanlar, aile mahremiyetine duyarlı hizmet yaklaşımı ve yılların getirdiği tecrübe, markanın en önemli farklılaştırıcı unsurları arasında yer almaya devam ediyor.

PORTFOLYO

AHMET KUŞ

1968'de Konya'da doğdu. Mahmut Şevket Paşa İlkokulu, Karma Ortaokulu ve Fatih Endüstri Meslek Lisesinde okudu. 1990'da Anadolu Üniversitesi Kütahya İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi İşletme bölümünden mezun oldu. Çalı, Yeni İpek Yolu, Lonca, Yeni Gazete, Hâkimiyet, Yenigün, Pusula, Merhaba, Kadim Haber, El Sanatları, Vuslat, Akademik Sayfalar, Merhaba Şehir, Köşe Bucak Dünya ve Dünya Bizim gibi yayın organlarında yazıları yayımlandı. İbrahim Dıvarcı ve Feyzi Şimşek'le birlikte Konya, İstanbul, Lefkoşa, Sakarya, Viyana, New York, Aşkabat, Moskova ve Taşkent'te fotoğraf sergileri ve Türkiye Yazarlar Birliği Konya Şubesinde "Kaybolan Coğrafyanın Kaybolan Değerleri-Savaşta Önce Halep, Kudüs ve Kahire" (2018), "Fotoğraflarla Konya'nın 100 Yılı" (2019) ve Tantavi Kültür ve Sanat Merkezinde "Üç Osmanlı Şehri: Halep, Kudüs, Kahire" (2020) adlı üç kişisel fotoğraf sergisi açtı.

Sille Fotoğraf Albümü (2004), Konya ve ilçelerindeki Selçuklu Eserleri Fotoğraf Albümü (2004), Konya'da Osmanlı Dönemi Eserleri Fotoğraf Albümü (2005), Konya'daki Beylikler Dönemi Eserleri Fotoğraf Albümü (2005), Türkiye Mevlevihaneleri Fotoğraf Albümü (2005), Asitane-Dergâh-ı Mevlâna Albümü (2007), Dünya Mevlevihaneleri Fotoğraf Albümü (2007),

Hız. Mevlâna İstifli Hat Levhaları Albümü (2007), Rumeli'de Osmanlı Mirası (Arnavutluk-Makedonya) (2007), Anadolu Selçuklu Eserleri Fotoğraf Albümü (2008), Rumeli'de Osmanlı Mirası (Bosna Hersek-Kosova) (2010), Konya Ansiklopedisi (9 Cilt) (2012-2015), Büyük Selçuklu Mirası (2013), Kadim Bir Medeniyetin Yol Hikâyesi-Kervan Belgeseli (2016), Türklerin Mirası (2021-2026) fotoğrafçı olarak görev yaptığı projelerden bazılarıdır.

"Dünya Mevlevihanelerine Yolculuk", "Büyük Selçuklu Seyahatnamesi", "Meram'daki Yer Adları", "Tarihin Tanığı Sille", "Yaşayan Konya Hafızaları (Yusuf Küçükdağ-Derviş Hasan Yügrük-Kemal Pekçâğlar)", "Yaşayan Konya Hafızaları (Esin Çelebi Bayru-Hatice Nuran Aker-Saime Yardımcı)", "Yaşayan Konya Hafızaları (Mehmet Ali Uz-Hüseyin Öksüz-Recai Kıcıkoğlu)", "Yaşayan Konya Hafızası-Prof. Dr. Saim Sakaoğlu" yayımlanmış kitaplarıdır. "Dünya Mevlevihanelerine Yolculuk" adlı kitabıyla 2012'de Türkiye Yazarlar Birliği tarafından "gezi" dalında ödüle layık görülen Kuş, Türkiye Anıtlar Derneği, Konya Aydınlar Ocağı, Türkiye Yazarlar Birliği, Türkiye Dil ve Edebiyat Derneği üyesidir. Hâlen serbest fotoğrafçılıkla iş-tigal eden Kuş, evli ve üç çocuk babasıdır.

